TEZAUR LITURGIC

27 MAI

ISIDORA AGHIROTITISSA

EGKOMIA SF.MĂRTURISITOR IOAN RUSUL DE LA PROCOPION

I

ATENA,2015

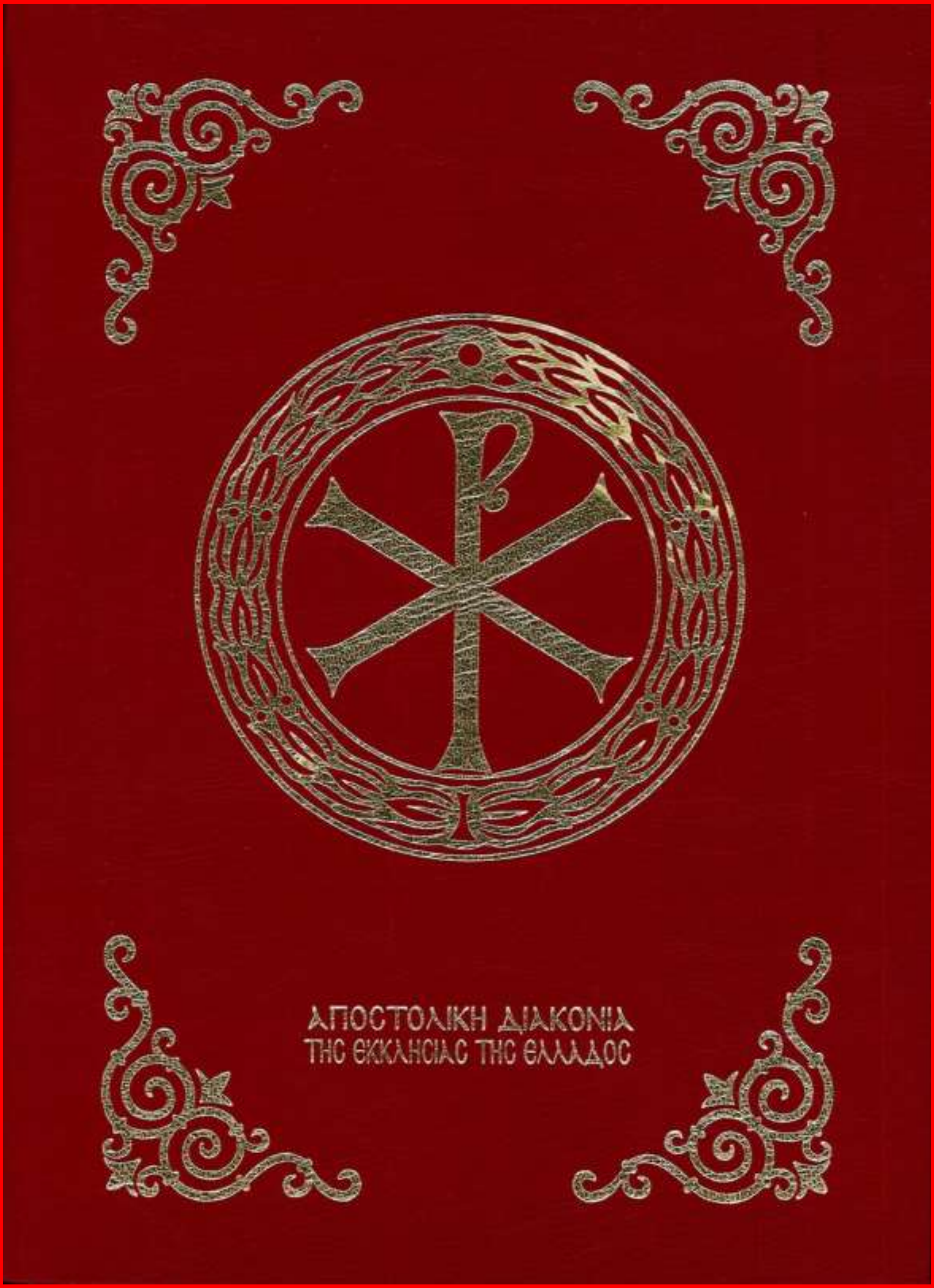
ΑΠΟϹΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗϹ ΕΚΚΛΗϹΙΑϹ ΤΗϹ ΕΛΛΑΔΟϹ

27 ΜΑΪΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟΥ

ΕΓΚΩΜΙΑ

Ποίημα Ισιδώρας Μοναχής Αγιεροθεϊτίσσης

ΣΤΑΣΙΣ Α .

Ήχος πλ. α . Η ζωή εν τάφω.

Ακροστιχίς: Χαίροις Ρώσσων το καύχημα.

Χαρισμάτων θείων, ως υπάρχων κρουνούς, θείαν χάριν ουρανόθεν παράσχου μοι, Ιωάννη Ρώσσων πάντιμε βλαστέ.

Αριστεύσας μάκαρ, εν αγώσι καλοίς, Ιωάννη αριστεύειν αξίωσον, και ημάς εν θείοις σκάμμασιν αεί.

Ιλαρά καρδία, τω Δεσπότη Χριστώ, Ιωάννη εφεπόμενος είληφας, θείου Πνεύματος αφθάρτους δωρεάς.

Ρώσσων έθνος άπαν, εγκαυχάται εν σοι, εκ γαρ τούτων ως αστήρ ανατέταλκας, Ιωάννη καταυγάζων πάσαν γην.

Ουρανών δυνάμεις, και χορείαι βροτών, πολιτείαν σου την θείαν γεραίρουσιν, Ιωάννη Εκκλησίας θησαυρέ.

Ισταμένω οίκω, Ιωάννη Θεού, της ψυχής σου την λαμπάδα ετήρησας, ανημμένην εν ελαίω αρετών.

Στρατευθείς παμμάκαρ, επιγείω στρατώ, εκ Ρωσσίας ως αιχμάλωτος έφθασας, εν Ασία Ιωάννη τη Μικρά.

Ρήσεσιν ενθέοις, Ιωάννην Χριστόν, ωμολόγεις του αυθέντου σου έμπροσθεν, τον κρατούντα πασν κτίσιν τη χειρί.

Ωραΐσας Πάτερ, σην ψυχήν αρεταίς, Ιωάννη Εκκλησίαν εφαίδρυνας, ταις αφθάρτοις και τιμίαις καλλοναίς.

Σφραγισθείς τω τύπω, του Τιμίου Σταυρού, Ιωάννη τον πολέμιον ήσχυνας, ως στρουθίον υποτάξας σοις ποσίν.

Ως ναόν τον σταύλον, ενεποίεις Θεού, και εν τούτω Ιωάννη ανέμελπες, την χρηστότητα Αυτού διηνεκώς.

Νυσταγμόν βλεφάροις, ουκ εδίδως τοις σοις, έως ου τον Παντεπόπτην ιλέωσας, Ιωάννη Ον επόθεις εκ παιδός.

Τας πικρίας πάσας, διελθών εν χαρά, ευφροσύνης της αρρήτου ηξίωσαι, Ιωάννη συν Οσίων τοις χοροίς.

Όλβον ελογίζου, πάσαν χλεύην σκληράν, διο πλούτον τον πολύτιμον εύρηκας, Ιωάννη εν ταμείοις τ’ ουρανού.

Κρίμασιν οις οίδεν, Ιωάννη Χριστός, της δουλείας τον ζυγόν καθυπέμεινας, ελευθέραν δε εκέκτησο ψυχήν.

Άνωθεν το όμμα, ανατείνων Θεώ, Ιωάννη τοις Αγγέλοις συνόμιλος, συ εγένου και εδόξαζες Αυτόν.

Υετώ των θείων, και σεπτών σου ευχών, καταρδεύεις Ιωάννη πανεύφημε, τας καρδίας των τιμώντων σε πιστώς.

Χείρας εκπετάσας, Ιωάννη Θεώ, του ελέους δωρεάς εναπείληφας, διανέμεις όθεν ταύτας τοις πιστοίς.

Η φαιδρά σου μνήμη, συγκαλεί των πιστών, τας χορείας Ιωάννη αοίδιμε, ανυμνείν τον σε δοξάσαντα Αυτόν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μίαν προσκυνούμεν, εν προσώποις τρισί, την Θεότητα: Πατέρα τον Άναρχον, συν Υιώ τε Πνεύμα Άγιον πιστώς.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Απειράνδρως μόνη, τον Θεόν εν σαρκί, απεκύησας Μαρία Πανάχραντε, και εβάστασας χερσί σου Μητρικαίς.

ΣΤΑΣΙΣ Β .

Ακροστιχίς: Της Ελλάδος πλούτε αδιάφθορε.

Τάξεις λειτουργών, Ασωμάτων καθορώσαι Πάτερ, τρόπαια τα σα εν θάμβει εξέστησαν, Ιωάννη α επέγραψας εν γη.

Ήλιον Χριστόν, τον ανέσπερον πάσι μηνύεις, σου τοις θαυμαστοίς και θείοις πυρσεύμασιν, Ιωάννη της Ρωσσίας ο φωστήρ.

Σε ομολογώ, τον οικτίρμονα Θεόν των όλων, και των δυσμενών αρνούμαι το άθεον, Ιωάννη ανεβόας ευθαρσώς.

Έδωκας ημίν, ταπεινώσεως τελείας τύπον, ότι θαυμαστώς τας θλίψεις υπέμεινας, Ιωάννη δυναμούντός σε Χριστού.

Λάμπεις τηλαυγώς, των θαυμάτων σου φαιδραίς ακτίσι, και των πειρασμών σκεδάζεις σκοτόμαιναν, Ιωάννη υπηρέτα του Φωτός.

Λύμην του εχθρού, απεβάλου καρτεροίς σου πόνοις, και τας εντολάς Κυρίου σου έστερξας, Ιωάννη οία δούλος αγαθός.

Αύρα ως λεπτή, εκ σορού σου της αγίας πνέει, Πάτερ η οσμή χαρίτων του Πνεύματος, Ιωάννη κατατέρπουσα ημάς.

Δάκρυσι την γην, καταρδεύσας Ιωάννη θείοις, ήνεγκας καρπόν πολύχουν και πάντιμον, της στερράς ομολογίας του Χριστού.

Όπλον ιερόν, την νηστείαν κεκτημένος Πάτερ, θέλημα σαρκός τελείως ενέκρωσας, Ιωάννη και εζώωσας ψυχήν.

Σκίρτα ιερώς, και αγάλλου της Ευβοίας γαία, ότι θησαυρόν ατίμητον έσχηκας, Ιωάννου θαυματόβρυτον σορόν.

Πέτρα της ζωής, Ιωάννη ως ερείσας πόδας, λύπαις και ποιναίς ασάλευτος έμεινας, των πιστών επιστηρίζεις δε ψυχάς.

Λάρνακα την σην, κατασπάζομαι ω Ιωάννη, θείου γλυκασμού εκβλύζουσαν νάματα, και μηνύουσαν την μόνην χαρμονήν.

Όμμασι ψυχής, το αμήχανον εώρας κάλλος, όθεν ηδονάς προσκαίρους εμίσησας, Ιωάννη του Κυρίου εραστά.

Ύδωρ της ζωής, Ιωάννη το καινόν τε πόμα, χείλεσιν αγνοίς αξίως εξέπιες, και κατέσβεσας την δίψαν σης ψυχής.

Τέτρωται εχθρός, Ιωάννη ταις πληγαίς σαρκός σου, και σης προσευχής ροπή τα νοσήματα, θεραπεύεις των σωμάτων και ψυχών.

Έστειλας τροφήν, τω αυθέντη σου μακράν εστώτι, την προς τον Θεόν πολλήν παρρησίαν σου, Ιωάννη προδηλούσαν εμφανώς.

Άνακτα Χριστόν, τον συντρίψαντα θανάτου κράτος, πάσί τε βροτοίς ζωήν δωρησάμενον, Ιωάννη διαγγέλεις τοις λαοίς.

Δράκοντα δεινόν, εναπέκτεινας ω Ιωάννη, τον εκ της Εδέμ Αδαμ εξωρίσαντα, ζωηφόρους δε κατώκησας αυλάς.

Ίππων εν σμικρώ, σκοτεινώ τε κατοικήσας σταύλω, τούτον ως φωτός εποίησας θάλαμον, Ιωάννη σαις απαύστοις προσευχαίς.

Άχραντα Θεού, και αμώμητα ζητήσας Δώρα, μήλω εν μικρώ μετέσχες προ τέλους σου, Ιωάννη ιερέως ταις χερσίν.

Φόβον τον αγνόν, εν γαστρί σου συλλαβών καρδίας, έτεκες Θεού το φίλτρον το άγιον, Ιωάννη ως υιός αγαπητός.

Θάρσει ιερώ, ωμολόγεις τω Θεώ των όλων, Ον και νυν ημίν ευίλατον ποίησον, Ιωάννη παρρησία σου πολλή.

Όλη σου ψυχή, Ιωάννη τον Θεόν ποθήσας, έλαβες καλώς μυρίων απόλαυσιν, καθορών Αυτού το φως το τριλαμπές.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ρήματι τω Σω, εκ μη όντων συνεστήσω πάντα, Άναρχε Τριας Πατήρ ο αγέννητος, ο Υιός τε και το Πνεύμα το ευθές.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Έτεκες σαρκί, απειράνδρως τον Θεόν Μαρία, γάλακτι τω Σω Αγνή δε εξέθρεψας, τον τω μάννα διαθρέψαντα λαόν.

ΣΤΑΣΙΣ Γ΄.

Ήχος γ’ . Αι γενεαί πάσαι.

Ακροστιχίς: Ιωάννη νέε Ομολογητά. Ισιδώρας.

Ίλαθι Οικτίρμον, πρεσβείαις Ιωάννου, του Ομολογητού Σου.

Ώραν Ιωάννη, νεότητος παρείδες, Θεώ ακολουθήσας.

Άνακτι των όλων, πειθήσας Ιωάννη, τερπνά της γης ηρνήσω.

Ναίων Ιωάννη, εν τω ναώ Κυρίου, την χάριν εκομίζου.

Νεύσει ολοτρόπω, τας εντολάς τας θείας, ετήρεις Ιωάννη.

Ήλιος καθάπερ, εκλάμπεις Ιωάννη, φωτώνυμε εργάτα.

Νύκταν και ημέραν, Θεόν εδοξολόγεις, παμμάκαρ Ιωάννη.

Έσχες Ιωάννη, ψυχή σου εν αγία, αγνόν Κυρίου φόβον.

Έλεγες ευτόλμως, Θεόν τον εν Τριάδι, πιστεύων Ιωάννη.

Όμμασι καρδίας, Σταυρόν Χριστού το θείον, εώρας Ιωάννη.

Μέλεσι σαρκός σου, εδέχθης Ιωάννη, παντοδαπάς κακώσεις.

Όψις σου η θεία, σιδήρω πυρωθέντι, εστέφθη Ιωάννη.

Λύμην της κακίας, απώσω Ιωάννη, αγαθωσύνης τρόποις.

Όλβιον νυν σκήνος, του Ρώσσου Ιωάννου, ασπάζομαι εκ πόθου.

Γη η της Ευβοίας, τη λάρνακί σου μάκαρ, καυχάται Ιωάννη.

Ήρας αφθαρσίας, το στέφος Ιωάννη, χειρός εκ ζωηφόρου.

Τρόπαιά σου θεία, απαύστως μεγαλύνω, θεόφρον Ιωάννη.

Άγγελος καθάπερ, σαρκί επολιτεύσω, εν γη ω Ιωάννη.

Ίδον Ιωάννη, φωτός πυρίνην στήλην, τω τάφω σου τω θείω.

Σαρξ η άφθορός σου, φλεχθείσα ουκ εκάη, χαρίες Ιωάννη.

Ίαμα και χάριν, εκβλύζεις Ιωάννη, ποτάμιον ως ρείθρον.

Δέχου Ελεήμον, αεί Σε δυσωπούντα, τον Ρώσον Ιωάννην.

Ως χρυσόν πλουτούμεν, σορόν σου Ιωάννη, και ευωδίας κρήνην.

Ράνον Ιωάννη, των σων ευχών τω όμβρω, την χάριν σοις ικέταις.

Δόξα. Τριαδικόν.

Άναρχον Πατέρα, συνάναρχον Υιόν τε, και Πνεύμα σέβω θείον.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Σύσκιόν Σε όρος, δασύ τε Θεοτόκε, προφήτης Σε εκάλει.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

Ήχος πλ. α' .

Ευλογητός ει Κύριε, δίδαξόν με, τον Όσιόν Σου μέλψαι.

Την αγίαν σου μνήμην, μετά δέους τιμώσιν, Ιωάννη παμμάκαρ, αιτών Ρώσσων πατριαί, και Ελλήνων το γένος, τρόπαια λαμπρά των σεπτών αγώνων σου, μετά δέους άμα εγκωμιάζοντες.

Ευλογητός ει Κύριε, δίδαξόν με, τον Όσιόν Σου μέλψαι.

Ως αιχμάλωτος ήχθης, αδουλώτω ψυχή σου, ιερέ Ιωάννη, εκ Ρωσσίας της κλεινής, εις την γην της Ασίας, ήνπερ θαυμαστώς δαδουχίαις άθλων σου, ως λαμπάς Κυρίου εφωταγώγησας.

Ευλογητός ει Κύριε, δίδαξόν με, τον Όσιόν Σου μέλψαι.

Εν τω στάβλω διήλθες, υπομένων τας θλίψεις, καρτερώς Ιωάννη, τας νηστείας τας μακράς, προσευχάς τας αγρύπνους, ύβρεις τε πικράς και σαρκός σου κάκωσιν, την ψυχήν σου θείως όθεν ελάμπρυνας.

Ευλογητός ει Κύριε, δόξη στέψας τον Ομολογητήν Σου.

Της αφθόρου σαρκός σου, το πανίερον σκήνος, ευλαβώς Ιωάννη, προσκυνούμέν οι πιστοί, εξ αυτής απαντλούντες,

ρώσιν των ψυχών και σωμάτων ίασιν, ως θαυμάτων κρήνη η αδαπάνητος.

Ευλογητός ει Κύριε, μεγαλύνας τον Ομολογητήν Σου.

Μεγαλόνησος χαίρει, επί σοι και καυχάται, της Ευβοίας αξίως, ωσεί πλούτος γαρ, αυτή Ιωάννη εδόθης, πάντας ευλογών τους εις σε προστρέχοντας, θησαυρίζων χάριν την πολυχεύμονα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Συν Πατρί προσκυνούμεν, τον Υιόν και το Πνεύμα, ομοδύναμον κράτος, την Τριάδα την απλήν, και αμέριστον φύσιν, συν ταις στρατιαίς των Αγγέλων ψάλλοντες, ομοφώνως πάντες ύμνον Τρισάγιον.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Παρθενίας Σου κλείθρα, ασφαλή επαφήκε, ο Δεσπότης των όλων, εν τη μήτρα Σου Αγνή, κατοικήσας αφράστως, και σωματωθείς υπέρ νουν και έννοιαν, Θεοτόκον μόνην σε απειργάσατο. Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα Σοι ο Θεός (γ).